

„Јакнење на заштитата на правата на осудените лица“

План за спречување на корупција во националниот затворски систем

декември 2016/февруари 2017 г

Содржина	
Вовед	3
Методологија за работа и дефиниции	4
Активности за спречување на корупција	5
▪ Цел 1.....	5
▪ Цел 2.....	7
▪ Цел 3.....	8
▪ Цел 4.....	10
▪ Цел 5.....	12
▪ Цел 6.....	15
▪ Цел 7.....	16
▪ Цел 8.....	17
▪ Цел 9.....	20

Вовед

Советот на Европа со финансиска поддршка од Европската унија обезбедува помош на националните власти за надминување на идентификуваните недостатоци и практични слабости во однос на постапувањето со осудените лица. Проектот се спроведува во блиска соработка и партнерствосо Министерството за правда (Управата за извршување на санкциите), и вклучува поширока група на национални партнери и засегнати страни (т.е. Народниот правобранител и Националниот превентивен механизам, Постојаната анкетна комисија за заштита на правата и слободите на граѓанинот, Јавното обвинителство и граѓанските организации активни во пенитенцијарната област и во борбата против несоодветното постапување и неказнивоста).

Сегашниот план за спречување на корупцијата е еден од последните чекори на програмата што е иницирана со изработката на Националната стратегија за развој на пенитенцијарниот систем (2015-2019)¹, која е дел од проектот ИПА 2009 „Јакнење на капацитетите на органите за спроведување на законот за соодветно постапување со задржани и осудени лица“, спроведен од страна на Советот на Европа. Домашните и меѓународните експерти ангажирани од Советот на Европа и релевантните претставници од Управата за извршување на санкции (УИС) работела на текстот на Националната стратегија и заедно дадоа значаен придонес кон изготвувањето на овој опсежен документ кој е од суштинско значење за пенитенцијарниот систем. Во својата цел бр. 7, Националната стратегија се стреми кон „воспоставување поефикасни механизми за справување со (...) случаите на корупција од страна на вработените во казнено-поправните и воспитно-поправните установи.

Во согласност со оваа цел во јули 2016 г. двајца меѓународни експерти² спроведоа мисија за проценка во врска со несоодветното постапување и корупцијата во националниот затворски систем на „Поранешната Југословенска Република Македонија“ во рамките на проектот на Советот на Европа „Јакнење на заштитата на правата на осудените лица“, кој е дел од „Хоризонталната програма за Западен Балкан и Турција“.

Врз база на мисијата за проценка, анализата на релевантните закони и регулативи (вклучувајќи ги и внатрешни упатства, правилници и кодекси на однесување), како и средбите со релевантни претставници од институциите, извештајот содржи препораки насочени кон спречување, откривање и/или намалување на ризикот од несоодветно постапување и корупција во пенитенцијарните установи. По презентацијата и одобрувањето на извештајот за проценка од страна на корисникот (во октомври 2016 г.), беа воспоставени две работни групи. Во однос на областа спречување на корупција, тимот вклучува службени лица од УИС, како и заповедници на затворската полиција, кои се поддржани од страна на домашен и

¹Достапна на [www.coe.int/t/dgi/criminallawcoop/projects/FYROM%20Old/WEB_FYROM_National-Strategy-Devt-Penitentiary-System\(2015-2019\).pdf](http://www.coe.int/t/dgi/criminallawcoop/projects/FYROM%20Old/WEB_FYROM_National-Strategy-Devt-Penitentiary-System(2015-2019).pdf)

²Г-ѓа Јулија Козма (за несоодветно постапување) и г. Франческо Клементучи (за спречување на корупција).

меѓународен експерт координирани од локалната канцеларија на Советот на Европа. Групата е задолжена да спроведе подетална и таргетирана дискусија со цел да изготви специфични и оперативни активности за ефикасно спроведување на препораките кои беа наведени во извештајот за проценка. На вториот состанок (одржан во февруари 2017 г.), по два дена енергична дискусија и активно учество од сите присутни претставници, Планот за спречување на корупција беше изменет и подобрен во голема мерка. Овој текст беше едногласно одобрен од страна на работната група.

Авторот сака да ја изрази својата благодарност до горе-споменатите засегнати чинители со посебна почит кон вработените на УИС за нивната достапност и придонес, како и на раководителите на одделенијата за обезбедување за нивните одлични совети и искрено вложување. Би сакал да изразам посебна благодарност и до националниот експерт за нејзиниот важен придонес во текот на работилниците и за поддршката при изготвувањето на оваа стратегија. Организацијата, дискусиите и изготвувањето на овој план беа фасилитирани од страна на г. Петар Јорданоски (проектен раководител) и другите вработени во канцеларијата на Советот на Европа во Скопје на кои исто така треба да им се упати благодарност.

Методологија за работа и дефиниции

Работната група се согласува со фактот дека за секоја препорака треба да се изготват специфични и детални активности со назначување на нејзиниот вид, приоритет, одговорниот субјект/субјекти, како и одредена мапа за работа.

Во однос на видот, групата ги подели активностите на следниот начин:

- 1) Законодавни/регулаторни: овој вид на активности се однесува на сите случаи во кои постои потреба од нов закон, пропис, подзаконски акт, како и измена и дополнување на постоен закон или негово укинување.
- 2) Организациски: овој вид на активности се однесува на оние случаи каде имајќи го во предвид постојниот регулаторен систем потребно е да се изврши модификација на организацијата или управувањето со ресурсите.
- 3) Оперативни: ова е најпрактична промена. Таа се однесува на одлуките што ја модификуваат методологијата на користењето или имплементацијата на одредени фактори или ресурси.

Работната група е свесна за ограничувањата. На пример, членовите се свесни за фактот дека ниту УИС, ниту било кој од другите учесници се носители на независна законодавна моќ. Сепак, целта на оваа стратегија е од една страна да се откријат евентуалните недостатоци кои би можеле да претставуваат систематска закана или ранливост и од друга страна да се предложат можни соодветни решенија за справување со постоечките проблеми. Како што се споменува и погоре, инструментите за спречување на корупцијата кои би биле одржливи би можеле да

бидат нови или изменети закони, иновативни организации или различни оперативни инструменти. Секогаш кога се предлага законодавна/регулаторна алатка, тоа значи (и треба да се толкува во таа смисла) дека работната група се обврзува за предложената регулаторна промена (со закон или со измена) да се информира најрелевантниот заинтересиран субјект со законодавни овластувања. Во согласност со описот и целите на проектот, УИС останува главен корисник и актер во стратегијата. Затоа, ако се знае нејзината хиерархиска структура и организација се очекува дека освен доколку тоа е потенцирано на поинаков начин, УИС ќе се ангажира за доставување на законските предлози до претпоставените инстанци (т.е. Министерството за правда) на понатамошно разгледување и акција.

Во врска со приоритетот, групата се согласи да ги оддели активностите во следните три категории на приоритет, имено:

- 1) Краткорочни: подразбира активности кои ќе се преземат во временски рок од 6 до 12 месеци. Вакви активности се оние кои можат ефикасно и лесно да се спроведат веднаш (следејќи го принципот на „плодови што растат најниско“).
- 2) Среднорочни: ова се активностите кои ќе се преземат во рок од 2 години. Тие се однесуваат на активности за чие спроведување е потребно учество или соработка на група чинители и затоа бараат подолг временски период.
- 3) Долгорочни: ова се активностите кои треба да се спроведат во рок од 3 години. Вообичаено ова се најсложените активности кои бараат долга или комплексна процедура со цел да се исполнат (на пример нов закон).

Во однос на патоказот, ова се однесува на одговорите на прашањата „кој“, „што“ и „како“ треба да се спроведе конкретната активност. За секоја цел се предвидува да се наведат индивидуални задачи со нивен опис, а кои ќе му бидат назначени на определен субјект. На овој начин ќе се постави јасна и детална организација и распределба на одговорностите која е многу корисна во однос на среднорочната евалуација и евентуалната интервенција за корекции.

Активности за спречување на корупција

■ Цел 1

Органите за спроведување на законот и надзорните тела треба да посветат повеќе внимание на автономните и ефективни мерки со цел да се зголеми видливоста на резултатите во однос на борбата против корупцијата за подобрување на јавната свест и доверба.

Оваа цел може да се дефинира на два начина, имено:

1. Цел насочена кон подобрување на јавната свест и доверба и
2. Зголемување на видливоста на постигнатите резултати.

Во праксата оваа препорака бара поголем ангажман од релевантните власти за да се подобри видливоста на нивните резултати со цел да се зголеми довербата и перцепцијата на јавното мислење³. Јасно е дека оваа цел не бара интервенција возаконите, туку е потребен попрактичен, оперативен одговор. Затоа работната група се согласи да ги покани соодветните тела, посебно УИС, да ја подобрат нивната комуникација со цел да се постигне поголема и поефикасна јавна свест. Поконкретно УИС ќе ги презентира резултатите од инспекцискиот надзор во својот годишен извештај. Посебен дел од извештајот ќе биде посветен на состојбите во однос на борбата против корупцијата, а во друг дел фокусот ќе се стави на финансиската ситуација.

Во однос на „состојбите поврзани со борбата против корупцијата“, наодите или релевантните податоци меѓу другото може да вклучуваат: број на претставки добиени по казнено-поправна установа, број на иницирани инспекции, број на предмети или извештаи проследени до други органи (како Јавен обвинител, Народен правобранител, Комисија за спречување на корупцијата, финансиска полиција или други), број на изречени казни (поделени по ниво/вид на казна: опомена, суспендирање од работа, деградирање, отпуштање, итн.), и генерално било какви податоци или статистика кои на анонимен начин може да бидат корисни со цел општеството да биде информирано за степенот на корупција во затворскиот системи на кој начин телото за контрола реагира на овој феномен⁴. Временскиот период за овие активности е среднорочен (т.е. во рок од една година).

Индикатори:

1. Објавување на релевантните наоди во однос на спречување на корупцијата, како што се:

- а) Број на доставени жалби по казнено-поправна установа,
- б) Број на иницирани инспекциски надзори,
- в) Број на предмети или извештаи проследени до други органи (како јавниот обвинител, народниот правобранител, државната комисија за спречување на корупција, финансиската полиција или други),
- г) Број на изречени казни и

³Во согласност со правилото #93 од Европските затворски правила, важно е наодите од овие тела, заедно со коментарите кои можеби биле доставени од засегнатата установа, да бидат отворени за јавноста. Извештаите од телата за надзор може да содржат предлози и мислења во однос на постоечките или нацрт законите. (видете на: www.coe.int/t/DGHL/STANDARDSETTING/PRISONS/PCCP%20documents%202015/EUROPEAN%20PRISON%20RULES.pdf)

⁴Видете правило #90.1 од Европските затворски правила: „затворската управа ќе ја информира јавноста континуирано за целите на затворскиот систем и за работата која ја спроведува затворскиот персонал со цел да охрабри подобро разбирање на јавноста за улогата на затворите во општеството.“

- д) Генерално, било кои други податоци или статистика кои се сметаат за значајни за откривање на активностите против корупцијата
2. Годишно објавување на информации поврзани со изворот и вредноста на буџетот кој се издвојува и троши по установа.
 3. Број на образовни и информативни активности (кампањи, обука, публикации) за подигање на свеста за корупцијата во затворите.

■ Цел 2

Јакнење на капацитетите на Одделението за ревизија при Управата за извршување на санкции.

Во практиката ова значи да се има целосно посветен финансиски службеник или единица во рамките на секој затвор што редовно го известува финансиското одделение на раководниот субјект на затворот. Се смета дека активноста која е потребна за постигнување на оваа цел е целосно оперативна. Нема потреба од нова или различна регулатива, туку е потребно поодлучно спроведување на правилата кои се веќе воспоставени. Оваа цел е тесно поврзана со претходната и затоа ги следи истите заклучоци. Во текот на дискусиите работната група се согласи околу фактот дека работното место финансиски службеник веќе постои во затворите и функционира на ефикасен начин⁵. Овој службеник редовно го известува финансиското одделение на УИС и неговата работа дополнително ја контролира Државната комисија за ревизија (како и работата на сите други органи кои управуваат со јавните средства). Со оглед на сегашната ситуација и во согласност со препораката два од извештајот за проценка, тимот за спречување на корупција предлага одделението за ревизија на УИС да се обврзе на објавување на резултатите од ревизијата што ја врши одделението за ревизија на УИС. Слично на она што се предлага во однос на состојбата за спречување на корупцијата (видете погоре), УИС го повикува своето одделение за ревизија да го зголеми квалитетот на објавените податоци поврзани со извештајот од ревизијата, односно по спроведената ревизија казнено-поправните установи да постапуваат по дадените препораки и да доставуваат извештај по спроведените препораки во дадениотрок за истите. За оваа цел, УИС ќе посвети посебен дел од својот годишен извештај на наодите во врска со ревизијата. Поконкретно извештајот ќе ги содржи меѓу другото: бројот, периодите и резултатите од ревизиите кои биле спроведени во текот на претходната година. Доколку има расположливи средства, се предлага УИС да преземе дополнителни чекори насочени кон подобрување на квалитетот и обемот на ревизијата, како: зголемување на персоналот за ревизија; спроведување на вонредна ревизија; објавување на наодите од дополнителната ревизија; дозвола за спроведување на

⁵Во согласност со Законот за јавна внатрешна финансиска контрола не е потребно да се назначи внатрешен ревизор во затворите бидејќи законот го пропишува бројот на ревизори и нивното постоење врз основа на буџетот. Затоа во комуникација со МФбеше договорено ревизијата да ја врши УИС, како и да се врши дополнителна финансиска контрола преку инспекциите кои ги спроведува Управата.

надворешна ревизија итн. Со оглед на сегашната ситуација и во зависност од видот на потребната активност, РГ се согласи на оваа активност да ѝ се одреди краткорочен приоритет.

Индикатори:

1. Зголемување на капацитетот на персоналот на УИС за вршење ревизија;
2. Број на извршени ревизии во КПУ и ВПУ во текот на една година;

■ Цел3

Воспоставување на мерки за зголемување на капацитетот на затворскиот персонал

Мерките кои се потребни за постигнување на оваа цел се следните:

1. Воспоставување на процес на селекција врз база на професионализам и транспарентност назначувајќи листа со минимум стандарди во однос на вредностите и вештините (на пример способност за управување со човечки и финансиски ресурси) кои се неопходни (но не и доволни) да ги квалификуваат за многу сложените раководни позиции.
2. Создавање посебни услови на служба за успешните кандидати (што ќе овозможи диверзитет и специјализација) за целиот персонал (на сите нивоа, вклучувајќи и раководни службеници и директори) кои учествуваат во надзорот, раководењето, управувањето или во работењето на затворот. Покрај тоа, воспоставување процедурална контрола (како што се стандард на успешност, редовно оценување или ротација на персоналот, во рамките на затворите и меѓу затворите) соунапредувања, трансфери или деградација како средство со кое ќе се ограничат поттикнувањето и ефектите на корупција што произлегуваат од подолгото задржување на една позиција.
3. Промоција и унапредување на соодветни човечки, финансиски и технички ресурси на сите нивоа.

Во практиката цел на препораката е да се реши проблемот на несоодветното назначување на персонал и негово раководење. Извештајот за процена откри дека човековите ресурси, на различни нивоа, се управувани и распоредени на неефикасен начин. Со оглед на состојбата, работната група се согласува со фактот дека најдобар одговор во рамките на оваа цел би бил нов пропис или барем иновативна практика на имплементирање. Што се однесува до назначувањето, унапредувањето или до раководењето со затворските директори и со персоналот на УИС, тимот беше информиран дека ова прашање спаѓа во доменот на друга работна група, во рамките на различна активност од истата програма. Следствено на тоа потврдувајќи ја активноста за директорите на затворите и персоналот на УИС, тимот одлучи да ја отфрли својата надлежност за ова прашање и да ѝ ја отстапи на другата работна група.

Во однос на другите затворски службеници, УИС ја унапредува својата позиција за да го поддржи фактот дека службениците што работат во затворот треба да

одговараат на изборот на кариера, раководството, развојот и евалуацијата, според следниве принципи:

- ✓ Јасна и разновидна експертиза;
- ✓ Заслуги и професионализам;
- ✓ Задоволителен број кадровски ресурси;
- ✓ Транспарентност: групата предлага високо рангираниот затворски персонал, вклучувајќи ги и директорите, да почне редовно да поднесува изјава за имотната состојба⁶.

Поконкретно, УИС ќе иницира детална и редовна анализа на системот за унапредување и евалуација на затворскиот персонал. Всушност, УИС ќе почне да ги евидентира должината на службата, сениорноста во службата и рангот на секој вработен во затворот и да ги следи унапредувањата, деградирањата, суспендирањата или бенефициите што им се даваат на овие службеници. Регистрирањето на овие информации е потребно со цел да се иницира поподробочена и потемелна долгорочна процена на причините зад овој (наводно) стагнантен механизам. Врз основа на предложената процена, потоа УИС може да сугерира промени, засновани врз факти, во распределбата на ресурсите. На истата линија УИС може да предложи и иновации во управувањето со човечките ресурси со воведување поефикасни евалуации и индикатори на компетенциите што би требало да послужи како основа за унапредување и/или за развој на кариерата. Со цел да се олесни комуникацијата и да се овозможи подобра застапеност и координација, исто така договорено е да се воспостави постојана работна група на раководителите на службите за обезбедување во затворите, како и група на раководителите на службите за ресоцијализација и здравствена заштита. Секој раководител на персоналот за обезбедување или неговиот заменик треба да биде член на оваа национална мрежа, чија цел ќе биде дискусија за заедничките предизвици и размена на најдобрите практики. Претставникот на таква група може да биде портпарол за прашања поврзани со безбедноста на затворите во комуникацијата со УИС или со групата директори. Се смета дека изградбата на таква мрежа ќе ги олесни комуникацијата и размената на практични решенија, а со тоа и хармонизирањето на имплементацијата на позитивните одговори. Се предлага во секоја од овие групи да се обезбеди учество на претставник од УИС. Во однос на службениците за ресоцијализација работната група смета дека дополнително на „традиционалната“ експертиза (како образование, психологија, социјални науки), тие треба да поседуваат понапредни вештини и знаења од следните области: правни науки,

⁶Ова барање е во согласност со Компендиумот стандарди и норми на Обединетите нации за превенција на криминалот и кривична правда (UNODC, www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/English_book.pdf), Објавување на имотот: „Јавните службеници, во согласност со нивната положба и како што е дозволено или се бара со законот и со административните политики, ќе се придржуваат до барањата за декларирање или за објавување на личниот имот и побарувања, како и на имотот и побарувањата на своите брачни другари и/или лицата што зависат од нив, ако тоа е можно“.

бизнис, пазар на трудот и сл. Идеата е дека освен обидот за намалување на психолошката болка на осудените лица предизвикана од ограничувањето на нивната слобода, овие службеници треба дополнително проактивно да работат за остварување на осудените лица во социјална смисла и во однос на нивното вработување. Посебно во однос на распоредувањето на својот персонал, УИС се обврзува да гарантира специјализација и разновидност на своите тимови за инспекција: секој член на тимот за надзор ќе поседува различна експериза како што се вештини од следните области: правни науки, психологија, економија и безбедносни науки. Со оглед на видот и комплексноста на потребните активности РГ предлага да се постават среднорочни и долгорочни приоритети за овие цели.

Индикатори:

1. Број на унапредувања, преместувања или деградирања на пониско работно место, како средство за ограничување на мотивацијата и ефектите од корупцијата кои произлегуваат од подолго задржување на исто работно место.
2. Број и квалитет на обуките организирани за затворскиот персонал (вклучувајќи го на пример и бројот на издадени сертификати);
3. Краток извештај за управувањето со човечки ресурси во однос на затворскиот персонал;
4. Број на состаноци за размена на искуства на директорите, раководителите на службите за обезбедување и ресоцијализација;
5. Предлог листа на минимум релевантни специфични критериуми (вештини и квалификации) за селекција на затворски персонал на сите ниво, вклучувајќи и директори на високи раководни места.

■ Цел 4

Јакнење на системот за внатрешна контрола

Посебните цели во рамките на Цел 4 се да се врши редовна идентификација, управување и намалување на ризиците од корупција. Една од важните мерки е да се обезбеди ротација на персоналот. Иако службениците во установите на пониско ниво редовно се ротирани меѓу различни оддели, службениците за надзор на безбедноста на повисоко ниво, во принцип, треба да бидат задржани подолго на нивните позиции. Со препораката се предлага дека персоналот за обезбедување треба да ротира со цел да се отстрани или намали секоја можност од создавање познанства меѓу затворската полиција и затворениците. Од друга страна се советува службениците од одделенијата за обезбедување кои се на повисоко ниво да одржуваат постабилна позиција со цел да овозможат постоење на одредено ниво на хумано разбирање и сфаќање на специфичните потреби и личноста на секое осудено лице во согласност со принципот на „динамичка безбедност”⁷. Работната

⁷Динамичка безбедност е концепт и метод на работа според кој вработените ги одредуваат приоритетите на воспоставувањето и на одржувањето на секојдневната комуникација и интеракција

група го признава фактот дека ротацијата на јавните службеници, вклучително и на затворската полиција е веќе уредена со постојните прописи. Следствено на тоа, потребни се натамошни напорисо цел овој принцип да се имплементира подобро и поредовно. За таа цел беше договорено УИС да праќа соопштенија до директорите и до раководителите за обезбедување во затворите за да се стимулира редовно и методолошко ротирање. Поточно, тимот се согласи во однос на фактот дека директорите на затворите, може да му предложат на својот персонал да иницира екстерна ротација (односно ротација возатворите). Со оглед на трошокот на оваа операција, ротирањето на персоналот меѓу различни казнено-поправни установи треба да биде доброволно без дополнителни трошоци и да опфати само затвори што се блиску едни до други. Ротирањето треба да ги опфати сите делови од персоналот, вклучувајќи ја затворската полиција, воспитувачите и лекарите.

Исто така, за да се олесни комуникацијата и размената на идеи и на добри практики, повторно се потврдува создавањето на работни групи: за директорите и за раководителите на службите за безбедност, секторот за ресоцијализација и здравствена заштита. Како што е објаснето во ставовите погоре, изгледа дека е неопходно да се воспостави мрежа на колеги, со цел да се овозможат и да се забрзаат контактите, и да се унапреди разбирањето и разговорите. Сите работни групи треба да бидат поддржани и помогнати од УИС.

Друга суштински важна мерка е усвојувањето на кодекс на однесување со дел посветен на спречувањето на корупција. Во праксата, јасното воспоставување на очекувањата од конкретниот јавен службеник и службеник во затворскиот систем б) опишува однесување кое е очекувано или забрането; како и в) процедурални правила и казни за справување со повреди на кодексот. Работната група го признава фактот дека кодексот на однесување веќе постои и содржи неколку одредби кои се однесуваат на интегритетот во затворите. Сепак, истовремено таа признава дека постои потреба од појасна, потаргетирана и поефикасна имплементација на правилата насочени кои градење на етика и борба против корупцијата. Следствено УИС се залага да отпочне со разгледување на постоечкиот кодекс на однесување и да воспостави дел кој конкретно ќе биде посветен на спречувањето, откривањето и санкционирањето на корупцијата. Разгледувањето ќе се прави во однос на постоечките добри практики, и посебно имајќи ги во предвид документите издадени од Советот на Европа⁸ или неговите земји-членки⁹.

со осудените лица врз основа на професионалната етика. Цел е подобро да се разберат осудените лица и да се проценат ризиците што тие може да ги претставуваат, како и да се гарантираат безбедноста, сигурноста и редот, со што се придонесува за ресоцијализација и подготовката за отпуст. Овој концепт треба да биде разбран во рамките на поширокиот поим на безбедност што, исто така, ги опфаќа и структурната, организациската и статичката безбедност (сидови, прегради, брави, осветлување и опрема што се користат за ограничување на осудените лица кога тоа е неопходно).

⁸Препорака на Комитетот на министри на Советот на Европа бр. R(2000) 10 до земјите членки во врска со кодексите на однесување за јавни службеници (достапна на: [www.coe.int/t/dghl/monitoring/greco/documents/Rec\(2000\)10_EN.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/greco/documents/Rec(2000)10_EN.pdf)); Препорака на Комитетот на министри Rec(2001)10 до земјите членки во врска со Европскиот кодекс на полициска етика

Конечно, УИС исто така ќе го евалуира спроведувањето на кодексот на редовна и конзистентна основа. Со оглед на суштината на потребните оперативни активности групата се согласи да воспостави краткорочен приоритет за оваа цел која може брзо да се исполни.

Индикатори:

1. Воспоставување на листа на конкретни ризици од корупција;
2. Број на затворски службеници кои ротираат;
3. Воспоставување на јасен ланец на одговорност за управување со ризиците од корупција.
4. Изготвување/предлагање на нов кодекс на однесување со посебен дел за спречување корупција

■ Цел5

Континуирано зајакнување на знаењето и вештините за спречување на корупција за вработените во затворскиот систем.

Главното мерило за остварувањето на оваа цел е преку воспоставување на сеопфатна и континуирана програма за обука за спречување корупција. Сите јавни службеници (на сите нивоа и сектори) треба да може да користат соодветни курсеви за професионален интегритет не само по нивното вработување, туку и како дел од континуираната обука и посебно за работните места кои се најмногу изложени на ризик од корупција. Обуката треба да инкорпорира дискусија за решавање на специфични ситуации од реалниот живот и соодветни средства за поставување или за известување за одредени прашања од интерес. Од практичен аспект, цел е да се воспостават и да се зголемат можностите за релевантна, непосредна и ефикасна обука на затворскиот персонал. Покрај тоа што е споменато во горенаведените делови (во однос на подготвителното училиште за персоналот за обезбедување), од клучно значење е да се задржи отворена можноста за континуирана обука. За таа цел работната група едногласно се согласи со фактот дека неодамна изградениот центар за обука, конечно, ќе биде ставен во употреба. Центарот ќе се користи за организирање обуки за персонал од сите нивоа и сектори. Меѓу другите, работната група предлага посебно внимание да им се посвети на следниве теми што би се изучувале:

- Медијација;
- Решавање конфликти;

(достапна на: search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805e297e); Препорака на Комитетот на министри CM/Rec(2012)5 до земјите членки во врска со Европскиот кодекс на етика за затворски персонал (достапна на: [rjp-eu.coe.int/documents/3983922/6970334/CMRec+\(2012\)+5+on+the+European+Code+of+Ethics+for+Prison+Staff.pdf/5ba75585-6e2f-4e80-bcd7-090ef0a1b08e](http://rjp-eu.coe.int/documents/3983922/6970334/CMRec+(2012)+5+on+the+European+Code+of+Ethics+for+Prison+Staff.pdf/5ba75585-6e2f-4e80-bcd7-090ef0a1b08e)); Кодекс на однесување заслужбеници на органите за спроведување на законот (ООН, 1979, www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/codeofconduct.pdf).

⁹На пример Естонија (видете на страница: www.vangla.ee/en/career-and-jobs/prison-officials-code-ethics); Ирска (видете на www.irishstatutebook.ie/eli/1996/si/289/made/en/print);

- Интегритет и етика;
- Процена на ризици.

Покрај тоа, едукацијата и изградбата на вештини може да се фокусира на следниве области: етика и професионализам; управување со осудени лица; правни прашања; комуникација; безбедност на службениците; применети вештини; безбедност, притвор и контрола, управување со конфликти и со кризи; и медицински прашања и прашања на менталното здравје. Посебно внимание треба да ѝ се посвети на затворската полиција. Според работната група постои јасен недостаток од подготовка, посебно за ново-вработениот персонал¹⁰. Земајќи примери од „редовниот“ процес на регрутирање на полициски службеници и процесот за нивно воведување во работните активности, се предлага припадниците на затворската полиција да го поминат следниот процес на селекција и подготовка:

- 1) Компетитивниот избор не треба да се фокусира само на физички стандарди, туку исто така посебно на вештини кои се базираат на експертиза, како што се: безбедносна превенција, управување со конфликти, преговори и решавање на спорови итн.¹¹
- 2) За да се квалификуваат, кандидатите треба да бидат во можност да докажат дополнителни знаења и образование што е потребно за да ги почнат и за да ги спроведат своите задачи на соодветен и безбеден начин (видете погоре);
- 3) Минување подготвителен курс од шест до 12 месеци пред стапување во служба;
- 4) Пристап до редовни обуки, со цел да се управува со опасни состојби и со непријателски средини; спречување, откривање и известување за корупција.

Со оглед на ова, а имајќи ги предвид активностите што ги спроведуваат колегите од „редовната“ полиција, работната група сугерира УИС да се поврзе со своите колеги во Министерството за внатрешни работи (МВР). Поточно, заедно со група претставници, раководители на службите за безбедност во затворите, а под услов да нема спротивставување од Министерството за правда (МП), УИС се обврзува да бара можности за формулирање соодветна обука за припадниците на затворската полиција со иницирање на следниве активности:

¹⁰ Видете го Правилото бр. 81 од Европските затворски правила (усвоени со Препораката Rec(2006)2 на Комитетот на министри до земјите-членки), кое е насловено како „Обука на затворскиот персонал“, каде што се наведува дека „пред стапување на должност, персоналот поминува обука за општите и за посебните должности и задолжително е да ги положи теоретските и практичните тестови. (...)“ (достапно на www.coe.int/t/DGHL/STANDARDSETTING/PRISONS/PCCP%20documents%202015/EUROPEAN%20PRISON%20RULES.pdf).

¹¹ Во согласност со Правилото број 77 од Европските затворски правила: „При изборот на новиот персонал затворските власти ставаат посебен акцент на потребата од нивниот интегритет, хуманост, стручност и личен афинитет за комплексната задача што треба да ја извршуваат“.

- 1) Изработка на програми за размена/твининг-програми меѓу припадниците на затворската полиција и редовните полициски службеници;
- 2) Извлекување добри лекции и најдобри практики од управувањето и од обуката на полицијата од МВР;
- 3) Размислување за можностите за воспоставување блиска соработка (утврдување договори и потпишување меморандум за разбирање) меѓу УИС и МВР (или еквивалентот на УИС во рамките на МВР), со цел да се организираат заеднички активности и заеднички образовни настани (полицијата со затворската полиција).

Групата сака посебно да потенцира дека обуката треба да го вклучи секој службеник кој работи во казнено-поправниот систем (имено вработените во УИС, директорите на установите¹², затворската полиција¹³). Посебно внимание треба да се посвети на обуката на осудени лица¹⁴. Поконкретно, осудените лица ќе добијат солидна обука за механизмот за укажување/известување; се верува дека ова во голема мера би ја подобрило нивната доверба и верба за пријавување на случаи на корупција. Како што се наведува од Европскиот комитет за проблеми со криминалот (CDPC) *„активностите за едукација се од суштинска важност во процесот на ресоцијализација на осудените лица кои можеби прифатиле насилни екстремистички ставови. Тие не само што обезбедуваат структура на секојдневната рутина во текот на отслужувањето на казната затвор, туку и даваат можност за развивање на нови вештини кои можат да ја олеснат ресоцијализацијата.“*¹⁵

Со оваа цел УИС се обврзува да ја контактира Државната комисија за спречување на корупција со цел подобро да го разбере капацитетот и достапноста на оваа институција за обезбедување на знаење и поддршка и да се изготват соодветни курсеви за обука. Со оглед на суштината и комплексноста на потребните активности групата верува дека е потребно да се одреди среднорочен приоритет за оваа цел.

¹²Видете особено „Handbook for prison leaders A basic training tool and curriculum for prison managers based on international standards and norms“ (UNODC, at www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/UNODC_Handbook_for_Prison_Leaders.pdf)

¹³На пример, видете „Handbook on police accountability, oversight and integrity“ (UNODC, at www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/crimeprevention/PoliceAccountability_Oversight_and_Integrity_10-57991_Ebook.pdf)

¹⁴Оваа, како и другите обуки, ќе има ефект на едукација на затворениците, а на подолг рок го намалува рецидивизмот (видете „Introductory Handbook on the Prevention of Recidivism and the Social Reintegration of Offenders“, UNODC, www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/crimeprevention/Prevention_of_Recidivism_and_Social_Reintegration_12-55107_Ebook.pdf).

Целта е усогласена и со Правилото број 30.1 од Европските затворски правила: „При приемот и кога тоа е потребно по приемот, сите затвореници се известуваат за дисциплинските правила во затворот и за нивните права и должности во затворот во писмена форма и усно на јазик што го разбираат“.

¹⁵Насоки за затворските и за пробациските служби во однос на радикализацијата и на насилниот екстремизам (усвоено од Комитетот на министри на 2 март 2016 година, на 1249-та сесија на замениците на министри).

Индикатори:

1. Број на обуки организирани за различни групи на стручни лица кои работат во затворите, имено: персонал на УИС, целиот персонал кој работи во затворскиот систем (директори, затворска полиција, ресоцијализација, медицински персонал итн.) и осудени лица;
2. Број на лица кои ја минале обуката.

▪ Целб

Ефективна координација на различните чинители

Како што е укажано во извештајот од процената, се чини дека има неколку субјекти што се задолжени за спречување, откривање, контрола, гонење и санкционирање на корупцијата. Меѓутоа, иако може да биде од корист постоењето на повеќе служби што се занимаваат со еден проблем, недостаток е дека тоа ја зголемува сложеноста, особено во активностите на координација, размената на информации и во обезбедувањето урамнотежен и конзистентен одговор.

Во тој однос работната група предлага да се интервенира на две нивоа. Од една страна, УИС се обврзува да дејствува законодавно: таа се обврзува да изготви соодветни амандмани и да го поддржи законот за основање Државна комисија за вршење на инспекциски надзор, откако истата ќе стане целосно оперативна.

Од друга страна, групата бара УИС да донесе поорганизациско/пооперативно решение. Во практиката, слично на она што се сугерира за групата директори и раководители на службите за обезбедување, УИС ќе иницира, организира и ќе биде домаќин на редовни состаноци (најмалку еднаш годишно) меѓу сите заинтересирани субјекти што, директно или индиректно, може да бидат во функција на спречувањето корупција во затворите, меѓу кои се: Канцеларијата на народниот правобранител, Државната комисија за спречување на корупција, Јавниот обвинител, Националниот превентивен механизам, судиите за извршување на санкции, директорите на затворите и раководителите на службите за обезбедување, ресоцијализација и на лекарската служба. Цел е да се создаде трајна и институционализирана мрежа на учесници што ќе можат да дадат вреден и информиран придонес за разбирање и решавање на овој проблем. Цел на состаноците и на мрежата, меѓу другото, ќе биде: а) постојано информирање на другите колеги; б) барање на потребните податоци и информации; в) интензивирање на координацијата и на соработката; г) изработка на холистичка и на инклузивна стратегија¹⁶.

¹⁶На пример, „Советот за затворски политики“ во Панама, меѓу другите, ги обединува Министерството за управа, Судот на правдата, јавниот обвинител, народниот правобранител, затворската администрација, Конгресот, црквите, адвокатите, Универзитетот, полицијата и невладините организации за човекови права, со цел да се дефинира затворската политика, да се презентираат препораките за инфраструктурата, за програмите за советување и обука, како и да се анализира состојбата во затворите и да се најдат координирани решенија на предизвиците кои се среќаваат (Извор: UNODC Regional Office for Central America and the Caribbean in Panama - ROPAN)

Второ, во рамките на истата цел, исто така, УИС ќе организира заеднички работилници за поединечни прашања, како што се обуки во гореспоменатите институции. На настаните може да бидат поканети специјални гости, како што се национални или меѓународни експерти, службеници од странски еквивалентни институции или практичари од националните невладини/граѓански организации. За таа цел УИС може да бара можности за поврзување со еквивалентни субјекти со седиште во други земји-членки на Советот на Европа, со цел да се овозможи размена на информации и да се добијат сознанија за добрите практики. На крајот УИС се обврзува да ја обнови својата директна покана до судиите за извршување на санкции заради интензивирање на нивните посети на затворите. Неоспорно е дека овие посети остануваат еден од суштествените елементи на механизмот за гарантирање ефективно и праведно извршување на казните. Имајќи ја во предвид суштината и тешкотијата на активностите кои се потребни за исполнување на оваа цел, се предлага во овој случај да се одреди среднорочен приоритет.

Индикатори:

1. Број на состаноци, работилници или обуки кои ги одржале засегнатите чинители;
2. Број на учесници на состаноците/работилниците и обуките.

■ Цел7

Подобрување на механизмот за пријавување на имотна состојба, интереси, и правила во однос на гостопримство и подароци.

Раководството треба да врши интерни редовни оценувања, да изготвува доверливи извештаи, регистрација и пријавување на интереси, имот, гостопримство и подароци, како и ефикасни постапки за редовно следење на точноста на пријавите на имот. Исто така, раководството треба да усвои, кога тоа е можно и во зависност од нивото на ризик, систем на ревизија на повеќе нивоа и одобрување за одредени прашања наместо да постои само едно лице со овластување за донесување одлуки. Работната група потсетува дека, според постоечкиот закон¹⁷, од државните и јавни службеници се очекува да поднесат изјави за имотната состојба.¹⁸ Со оглед на оваа состојба, работната група ги поканува затворските власти (т.е. директорите) да се грижат за исполнување на обврската за поднесување изјави за имотната состојба од страна на затворските службеници (како на пример а) да ги покануваат тие службеници да поднесат извештај за конфликт на интереси и за имотната состојбаво одреден временски рок; б) по истекот на рокот, да водат евиденција кои и колку службеници доставиле, односно не доставиле такви изјави) и да ја достават таа информација до

¹⁷ Во согласност со Законот за спречување на корупција, законот за конфликт на интереси и нивните измени и дополнувања.

¹⁸ По *prima facie* испитување, во случај на сомневање во точноста или на недостатоци предизвикани од измама, Државната комисија за спречување на корупцијата поднесува иницијатива за истрага до Управата за јавни приходи.

Државната комисија за спречување на корупција. Со оглед на импликациите и сложеноста на оваа задача РГ утврди дека оваа цел би можела да се постигне во среднорочен период (1 до 2 години).

Индикатори:

1. Број на изјави примени/доставени од страна на директорите;
2. Број на затворски службеници кои доставиле такви изјави.

■ Цел8

Подобрување на системот за редовен надзор на доделувањето, одбивањето или отсуството на погодности и санкционирањето на осудените лица.

Како дополнение на ефикасниот механизам за известување, се препорачува да се воведат едноставни административни постапки, кога тоа е соодветно, за да се олесни пристапот на јавноста до надлежните органи кои ги носат одлуките, на пример, со објавување информации што може да вклучат периодични извештаи за ризиците од корупција во затворите.

Ефективната транспарентност кон надвор е многу моќна алатка за да се изгради доверба во јавното мислење и за да се отстранат вообичаените предрасуди кон затворските службеници и раководители. Во тој контекст се препорачува казнено-поправните установи да воспостават механизам на пристап до информации од јавен карактер, односно да се објави преглед на кои информации заинтересираната јавност може да ги добие од страна на затворите во РМ.

Цел на препораката е да се објавуваат извештаи со статистички обработени податоци и на прочистен начин да го утврдуваат на начинот на доделување на погодности на секое осудено лице.

Работната група смета дека за остварување на оваа цел УИС треба да утврди обврска на изготвување унифицирани табели за водење евиденција на дадени/одбиени погодности на осудени лица (име, презиме, регистарски број, вид на погодност, датум на доделување/одбивање) за сите казнено-поправни установи на усогласен и систематски начин, еднакво за секој затвор. УИС ќе побара од директорите и затворскиот персонал, редовно да ги регистрираат овие податоци и да ги доставуваат до УИС, со цел да потоа истите да се обработуваат и да се објавуваат во годишните извештаи.

За таа цел дискусијата откри дека во еден затвор веќе е во сила добар систем. Според тоа, УИС е поканета дополнително да ја анализира солидноста на тој формат и да размисли да го примени тој механизам и во другите затвори низ цела земја. Врз основа на собраните податоци, УИС ќе објави резимиран извештај (вклучувајќи и графички прикази, статистички податоци и процентуални податоци) и овие наоди треба да се вклучат во летоци кои ќе им се разделат на осудените лица. Исто така, подеднакво е важно годишниот извештај на УИС да ги опфати и овие статистички податоци.

Работната група е едногласна во препораката за зголемување и за подобрување на каналите за известување¹⁹. Механизмите за укажување („свиркање“) се ефективни само ако жртвите (или укажувачите) се сосема сигурни дека против нив нема да има одмазда за нивните изјави дадени во добра верба. Тајност, доверливост или анонимност се елементите на еден силен систем за известување. Првата карактеристика на еден сигурен механизам претставува фактот дека пораката/жалбата треба да стигне до надлежниот субјект, без другите (што е најважно, наводниот извршител) да станат свесни за тоа. Еден од начините за изградба на доверба кај укажувачите е да се обезбедат различни канали на комуникација што ќе може да се изберат. Во таа смисла, работната група ја повикува УИС:

а) Да се погрижи дека постојните алатки (т.е. кутии за жалби до УИС, телефони, системи за доставување на електронска пошта) се лоцирани на места со доволна заштита на анонимноста на жалителот.²⁰ Исто така, УИС ќе размисли и за зголемување на бројот на овие алатки (телефони и кутии), што би требало да бидат поставени најмалку во секое одделение.

б) Да додаде други можности за да може укажувачите да ја искажат својата загриженост преку:

1. Обезбедување коверти со марка за осудените лица;
2. Зголемено внимание на правниците. За ова прашање посебно се разговараше во текот на средбата и тоа се сметаше за потенцијално ефективен начин за ублажување на потребите на затворениците за помош и подобрување на нивното разбирање на законските аспекти од нивните постапки. Со цел да се зајакнат малкутемина правни стручњаци што им се достапни на затворениците, УИС ќе оствари контакти со правните факултети и со здруженијата на адвокати, во потрага по начини за соработка, за бесплатна правна помош. Дискусијата укажа на можноста за потпишување договори со подготвителна институција за да им се овозможи на помлади адвокати или на адвокати на обука да се сретнат со осудените лица²¹, да дадат основна правна помош и во замена за тоа да добијат кредити во рамките на образованието²².

¹⁹ Според Правилото број 70.1 од Европските затворски правила: „Затворениците, поединечно или како група, ќе имаат доволно можности да поднесуваат барања или жалби до директорот на затворот или до друг надлежен орган“.

²⁰ Видете го Правилото број 23.4 од Европските затворски правила (погоре): „Консултациите и другите видови комуникација, меѓу кои и преписката за правни прашања меѓу затворениците и правниот советник, ќе бидат доверливи“.

²¹ Ова е поврзано со Правилото број 89.2 од Европските затворски правила: „Кога е можно, ќе се поттикнуваат соодветни лица со неполно работно време или волонтери да придонесат за активностите на затворениците“.

²² На пример, во Малави, помошници правници („паралегал“) (од Институтот за советодавни услуги од помошници правници) ангажирани во еден иновативен експеримент во јавно/приватно партнерство, иако биле независни, обучувале лица што не се правници од четири граѓански организации посветени на кодексот на однесување за да работат во затвори и во полициски

Слично на она што веќе е наведено во деловите погоре, УИС се обврзува да ги анализира податоците во врска со примените жалби (количество, тенденција, периоди, природа) и во својот годишен извештај во делот посветен на спречувањето на корупција да вклучи статистички податоци. Со оглед на сложеноста на оваа активност, работната група им доделува среднорочен приоритет на горенаведените активности.

Индикатори:

- 1) Резимиран извештај кој ќе го содржи бројот и основот за давање или одбивање на погодности;
- 2) Воспоставување на алатки за повеќекратно известување (како кутии за анонимни жалби) и на протокол за соодветно управување со жалбите;
- 3) На краток рок, размена на информации во однос на бројот на погодности користејќи ексел табели; на долг рок креирање на национална електронска мрежа на казнено-поправни, воспитно-поправни установи и УИС.

станции, со цел да им даваат совети и помош, во првата линија, на лица што се во судир со законот. Во практиката помошниците правници работат со групи затвореници во затворот и со членови на нивните семејства или со обвинети лица во суд. Во затвор помошниците правници користат интерактивни наставни техники и театарски вештини за да ги оспособат, посебно лицата во притвор, да ги разберат правото и постапката и тоа да го применат во сопствените случаи. Помошниците правници имаат цел да работат со правосудните органи и да им помагаат на поединци во примената на нивните законски права и во заштитата што ја нуди Уставот. Тие разговараат за случаите со обвинителите, составуваат листи за судиите и им помагаат во посетата на затворите и одржуваат „камп-судови“. На крајот тие ги даваат своите услуги во текот на месечните состаноци на правосудните органи и им ги упатуваат случаите на адвокатите. Накратко, тие дејствуваат како алка во синџирот. Од аспект на развојот на политиките, Правната комисија од Малави формално ја потврдила улогата на помошниците правници во законот за правна помош и Владата разгледува стратегија за правна помош врз основа на значително ангажирање на помошници правници, под надзор на адвокат. (Извор: UNODC Handbook on improving access to legal aid in Africa, pp. 31-32 and Stapleton, Empowering the Poor to Access Criminal Justice – a Grass-Roots Perspective)

На многу сличен начин, помошниците правници во Бангладеш се ангажираат за намалување на заостанатите предмети и на пренатрупаноста во затворите. По краток интензивен период на обука помошниците правници работат со полицијата, затворскиот персонал, адвокатите и со судовите и ја помагаат соработката меѓу нив. Тие го премостуваат јазот меѓу судскиот систем и затворениците, давајќи клучен придонес на правото и на правосудството. Во „клиниките за правна помош“ тие користат метод на образовен театар и песни за да ги информираат затворениците за нивните права и за различните фази што се поврзани со правните постапки. Исто така, помошниците правници учествуваат на состаноците на комитетите за координација на случаите, во кои релевантни учесници од областите на кривичното право и на ресоцијализацијата работат заедно на идентификување на причините за заостанатите предмети и на наоѓање решенија. Наодите на состаноците се проследуваат до Министерството за правда, правосудство и парламентарни прашања, Министерството за внатрешни работи и до други институции за да може да се иницираат потребните реформи. Работата на помошниците правници и на комитетите за координација на случаите веќе довела до брзо ослободување на повеќе од 9.500 притворени лица од 20 окружни затвори (статус од декември 2015 година). Голем број од овие затвореници повторно се во можност да работат и да се грижат за своите семејства. Од судовите се пренасочени повеќе од 2.600 предмети, а со околу 5.300 предмети се занимаваат ресторативни правосудни олеснувачи и медијатори. Формирани се партнерства со институции што обезбедуваат обуки и терапија.

■ Цел9

Воспоставување на ланец на одговорност, зајакнување на механизмите за следењена случаите на корупција во затворите и јакнење на процедурите за утврдување на одговорност за корупција во затворите.

Мерките треба да имаат за цел да ја олеснат имплементацијата на индиректната граѓанска одговорност на службеник/ци или на правно лице што има мандат според законот да спречи корупција, заради зголемување на совесното извршување на постојните релевантни закони и создавање солидна одговорност за коруптивните дејствија во затворите. Воспоставувањето јасна и индиректна одговорност за актите на корупција претставува значајна алатка за обвинителите од кои се бара да го истражат овој вид криминал. Неоспорно е дека корупцијата претставува специфично дело што одвај зад себе остава некакви докази. Така, правното утврдување на криминална врска и докажување дека извршителот е виновен (надвор од секако разумно сомнение), може да бидат многу тешка и обесхрабрувачка задача, дури и за најдобрите иследници. Поради таа причина, во извештајот од процената се сугерира многу прогресивна препорака што ќе се состои од измена на релевантното законодавство за да се предвиди индиректна одговорност кај оние службеници што, иако се задолжени да спречуваат корупција, не воспоставилеразумни и соодветни мерки. Индиректната правна одговорност, како за поединци, така и за правни лица, за дела за корупција денес претставува добро утврден меѓународен стандард и веќе е дел од неколку национални закони²³.

Во овој случај поентата би била тој ист вид одговорност да се прошири на јавните службеници и на државните субјекти. Имајќи ја предвид препораката, УИС ќе размисли дали, заедно со Државната комисија за спречување на корупција, ќе иницира предлог-закон до Министерството за правда. Со оглед на сложеноста на оваа активност и имајќи во предвид дека УИС нема законодавна моќна овој предлог му се одредува долгорочен приоритет.

Индикатори:

1. Краток извештај за анализата на процедурите поврзани предмети на корупција во затворите кои се откриени, за кои е спроведена истрага и кои се санкционирани;
2. Препорака за воспоставување на ланец на одговорност;
3. Број на предмети во затворите, за кои е спроведена истрага и/или се санкционирани.

Анекс I: Кратка биографија на консултантот

²³ Видете F. Clementucci „Comparative analysis of criminal law, procedures and practices concerning liability of entrepreneurs“ (Council of Europe, Technical paper, www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/corruption/Projects/PRECOP/Technical%20Papers/TP%202015/ECCU-2312-PRECOP-TP3-2015EN.pdf).

Италијанскиот адвокат Франческо Клементучи ги советува меѓународните организации (како што се Групаацијата на Светската банка, Советот на Европа, УНДП и Организацијата за забрана на хемиско оружје) за различни аспекти на правниот развој. Неговата активност е со цел да се зголеми знаењето и да се зајакнат капацитетите на националните власти и на јавните службеници, со цел да се оствари здраво, ефективно и одржливо владеење на правото, добро управување и борба против корупцијата. По магистратурата на Колеџот на Европа, г. Клементучи работеше како адвокат во Европскиот суд за човекови права и службеник во Амбасадата на САД во Италија. Претходно се занимавал со истражување во Центарот за европски политички студии во Брисел и бил набљудувач на ЕУ на изборите во Венецуела. Коавтор е на неколку студии за пријавување имот, судир на интереси, корупција, етика, „свиркање“ и за кривична одговорност во јавниот и во приватниот сектор. Господин Клементучи му е посветен на намалувањето на празнината меѓу законот и спроведувањето, со изградба на практики што промовираат транспарентност, интегритет и одговорност во борбата против корупцијата, особено во кривични ситуации.